

- ข้อมูลภัยพิบัติภัย**
- แหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรม จำนวน 3 แห่ง ได้แก่
 1. เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร
 - อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย
 2. นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา
 - จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 3. แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี
 - แหล่งมรดกโลกทางธรรมชาติ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่
 1. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร - ห้วยขาแข้ง
 - เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันตก จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดตาก
 - เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวรด้านตะวันออก จังหวัดตาก
 - เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง จังหวัดอุทัยธานี จังหวัดตาก
 2. พื้นที่กลุ่มป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ๋ จังหวัดสระบุรี จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์ แหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรมที่ยังทะเบียนอยู่ในรายชื่อเบื้องต้น จำนวน 5 แห่ง ได้แก่
 - เส้นทางเชื่อมผาหงษ์ผาธรรม
 - ปราสาทหินพิมายและศาลากลาง จังหวัดนครราชสีมา
 - ปราสาทหินพนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์
 - ปราสาทเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์
 2. วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช
 3. อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท จังหวัดอุดรธานี
 4. อุทยานโบราณคดีอู่สำราญ และภูมิทัศน์วัฒนธรรมของเมืองใหม่ นครหลวงของล้านนา จังหวัดเชียงใหม่
 5. พระธาตุพนม ภูมิสถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์และภูมิทัศน์ จังหวัดนครพนม
 - แหล่งมรดกทางธรรมชาติที่ยังทะเบียนอยู่ในรายชื่อเบื้องต้น จำนวน 1 แห่ง ได้แก่
 - พื้นที่กลุ่มป่าแก่งกระจาน จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - พื้นที่ชุ่มน้ำระหว่างประเทศ จำนวน 14 แห่ง เนื้อที่ 2,517,089.5 ไร่ ได้แก่
 - ทุ่งน้ำเค็มบริเวณปากน้ำแควน้อย จังหวัดพัทลุง
 - เขตน้ำเค็มบริเวณปากน้ำแควน้อย จังหวัดหนองคาย
 - ดอนหนองตอ จังหวัดสมุทรสงคราม
 - ปากน้ำกระเปาะ จังหวัดกระบี่
 - เขตน้ำเค็มบริเวณปากน้ำแควน้อย จังหวัดเชียงราย
 - เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพฯ (ทุ่งไผ่แดง) จังหวัดบึงฉลือ
 - อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม-หมู่เกาะสิมิลัน-ปากน้ำศรี จังหวัดตรัง
 - อุทยานแห่งชาติแหลมสน-ปากน้ำกระเปาะ-ปากคลองจางเปาะ จังหวัดระนอง
 - อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา
 - อุทยานแห่งชาติเขาสมร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - กุดติง จังหวัดปทุมธานี
 - เกาะกระ จังหวัดนครศรีธรรมราช
 - เกาะกระ เกาะพะล่อง จังหวัดพังงา
 - พื้นที่ชุ่มน้ำ เนื้อที่ 19,718,082 ไร่
 - พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จำนวน 9 แห่ง ได้แก่
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
 - จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูน
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดมหาสารคาม
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดปราจีนบุรี
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดขอนแก่น
 - จังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดพังงา
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดกระบี่
 - เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดภูเก็ต
 - พื้นที่ประเทศไทย เนื้อที่ 320,696,875 ไร่

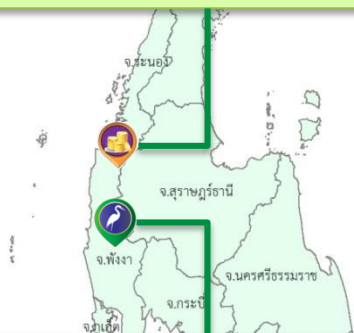

วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ เวลา ๐๙.๐๐ น.

สถานการณ์ฉุกเฉิน (ไม่มี)

ระนอง พังงา :โครงการฟื้นฟูปลูปลูกพืชอาหาร พืชอาศัยถิ่นเดียวในโลก ที่ใกล้สูญพันธุ์ ใน จ.ระนอง และ จ.พังงา ดำเนินการโดย มูลนิธิอีสต์ ฟอรัม ซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนสิ่งแวดล้อม (ข้อมูล : สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

พังงา : พบหอยเม่นหมวกกันน็อกไม่มีหนาม สัตว์ทะเลหายากครั้งแรกในหมู่เกาะสิมิลัน จ.พังงา (ข้อมูล : สำนักข่าว ๗๗ ข่าวเด็ด)

สัญลักษณ์	
	สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม
	ความหลากหลายทางชีวภาพ ๑ รายการ
	พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
	Climate Change
	ขยะ - น้ำเสีย
	มรดกโลก
	EIA
	สิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่สีเขียว
	เรื่องที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
	กฎหมายสิ่งแวดล้อม
	ที่ดินป่าไม้ - ที่ดินทำกิน
	กองทุนสิ่งแวดล้อม ๑ รายการ

◆ ข่าวด้านบวก ๒ ข่าว
◆ ข่าวด้านลบ - ข่าว

โครงการฟื้นฟูปลับปลิงธาร พืชอาศัยถิ่นเดียวในโลกที่ใกล้สูญพันธุ์ ใน จ.ระนอง และ จ.พังงา ดำเนินการโดย มูลนิธิอีสต์ ฟอรั่ม ซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนสิ่งแวดล้อม

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) โดยกองบริหารกองทุนสิ่งแวดล้อม รายงานว่า ได้เดินทางไปร่วมงาน “วันอนุรักษ์ปลับปลิงธาร ประจำปี ๒๕๖๒” ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๔ พ.ย. ๖๒ ณ ศูนย์อนุรักษ์ปลับปลิงธารคลองตาเลื่อน บ้านบางซอย ตำบลคุระ อำเภอกุระบุรี จังหวัดพังงา โดยในช่วงพิธีเปิด มีนายสายันท์ ชันเพชร ผู้ใหญ่บ้านบางซอย หมู่ที่ ๗ กล่าวต้อนรับ และนายวิจารณ์ จันทวิจิตร นายอำเภอกุระบุรี เป็นประธานกล่าวเปิดงาน

โดยกิจกรรมภายในงาน ประกอบด้วย ฐานเรียนรู้การเพาะเมล็ดปลับปลิงธาร การประดิษฐ์ดอกปลับปลิงธารจากดินเหนียว กิจกรรมการตุนก การเก็บใบหญ้าชองมาปรุงอาหาร การทำผ้ามัดย้อมจากสีธรรมชาติ และการฉายหนังสั้น ฝีมือเยาวชนที่เข้าอบรมภายใต้กิจกรรมโครงการมีการเสวนา “ถอดบทเรียนการฟื้นฟูปลับปลิงธาร” จากนักวิชาการ และผู้นำชุมชนในพื้นที่ที่ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการมาอย่างต่อเนื่อง

อีกทั้งพื้นที่จัดงานและในลำคลองใกล้เคียง เป็นพื้นที่เป้าหมายของโครงการ ที่มีการฟื้นฟูต้นปลับปลิงธาร จนเกิดผลสำเร็จอย่างดีเยี่ยม ซึ่งต้นปลับปลิงธารออกดอกบานสะพรั่งในปีนี้เป็นครั้งแรก จากการฟื้นฟูปลับปลิงธารในลำคลองธรรมชาติ

กองบริหารกองทุนสิ่งแวดล้อม จะรวบรวมข้อมูลจากการจัดกิจกรรมดังกล่าวข้างต้น มาใช้ประโยชน์ในการขับเคลื่อนโครงการฟื้นฟูปลับปลิงธาร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการในปีที่ ๓ ต่อไป

ที่มา : สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พบหอยเม่นหมวกกันน็อกไม่มีหนาม สัตว์ทะเลหายาก ครั้งแรกในหมู่เกาะสิมิลัน จ.พังงา

นายรวมศิลป์ มานะจงประเสริฐ หัวหน้าอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน เปิดเผยต่อผู้สื่อข่าวว่า ขณะที่นางสาวเพ็ญศรี พิพัฒน์ นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ ได้ออกลาดตระเวนเชิงคุณภาพ (smart patrol) บริเวณเกาะบาง หรือเกาะแก้ว อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน จ.พังงา ได้สำรวจพบหอยเม่นหมวกกันน็อก ประมาณ ๕๐ ตัว ซึ่งเป็นสัตว์ทะเลหายาก และเป็นการค้นพบครั้งแรกในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน ซึ่งการค้นพบครั้งนี้ ถือเป็นเรื่องน่ายินดีอย่างยิ่ง ที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน ได้พบเห็นสัตว์ทะเลหายากหลากชนิด บ่อยขึ้น แต่อย่างไรก็ดี อุทยานฯ จะต้องให้นักวิทยาศาสตร์ทางทะเล ทำการศึกษาอย่างละเอียดอีกครั้งว่า เพราะสาเหตุใดจึงมีการค้นพบครั้งนี้ และจะส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศอื่นหรือไม่ อย่างไร

หอยเม่นหมวกกันน็อก มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Colobocentrotus atratus* (Helmet Urchins) หรือบางที่รู้จักกันในชื่อ หอยเม่นกระเบื้องมุงหลังคา (shingle urchin) รูปลักษณะที่แตกต่างจากหอยเม่นทั่วไปก็คือ เนื้อตัวที่เกลี้ยงเกลาดูมุงด้วยกระเบื้อง ไร้ซึ่งหนามแหลมแม้แต่อันเดียว สาเหตุที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่า หอยเม่นหมวกกันน็อก ได้มีการปรับตัวให้เหมาะสมกับพื้นที่ที่อาศัย เนื่องจากถิ่นที่อยู่ของพวกมันมีคลื่นลมรุนแรง หนามแหลมนั้นเป็นอุปสรรค เนื่องจากจะต้านคลื่น อาจทำให้พวกมันถูกซัดหลุดจากโขดหินที่อยู่อาศัย ประกอบกับพื้นที่ที่อยู่อาศัยมีคลื่นลมรุนแรง ทำให้มันกล้าอ่อนนัยน์ที่จะเข้าถึงตัวพวกมันได้ และเมื่อไม่มีผู้ล่าหนามแหลมที่ใช้ป้องกันตัวจึงหมดความจำเป็นไป โดยปกติจะพบหอยเม่นหมวกกันน็อกได้ทั่วไปตามโขดหินบริเวณชายหาดที่มีคลื่นซัดถึง ในแถบ Indo-West Pacific และฮาวาย (Hawaii) แต่ในประเทศไทยนั้นมียางานการพบหอยเม่นชนิดนี้น้อยมาก โดยมีรายงานการพบครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๕๓๐

ที่มา : สำนักข่าว ๗๗ ข่าวเด็ด

(<https://www.77kaoded.com/content/1011582>)